

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

92. உயிருண்ணி

(கலிவிருத்தம்)

* பண்: வியாழக்குறிஞ்சி (சௌராஷ்டிரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* முள்ளின்மேன் முதுகுகை—என்னும் தேவாரப் பண்.

** உண்ணாமுலை யுமையாளொடும்—என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் உயிருண்ணிப் பத்தைத் தழுவினது.

Devaram

திருக்கள்ளில் (Appar) (for 1st song)

முள்ளின்மேன் முதுகுகை முரலுஞ் சோலை
வெள்ளின்மேல் விடுகூறாக் கொடி விளைந்த
கள்ளின்மே யவண்ணல் கழல்க ணாளும்
உள்ளுமே லுயர்வெய்த லொரு தலையே.

Devaram

திருவண்ணாமலை (Sambandar) (from 2nd onwards)

உண்ணாமுலை யுமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன வருவித்திரண் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

திருஅறையணிநல்லூரை வழிபட்ட பிள்ளையாருக்கு , அன்பர்கள்
அண்ணாமலையைக் காட்டினார்கள் . அண்ணா மலை , இறைவன்
திருவுருவாகவே காட்சியளித்தது . அதனைக் கண்ணாற்பருகிக் கைதொழுது
கலந்து போற்றுங்காதலினால் இப் பதிகத்தை அருளிக்கொண்டே
தலத்தையடைகின்றார்கள் . இப் பதிகமும் சேய்மையில் அண்ணாமலையை

அன்பர் காட்டக் கண்டு தொழுது பாடியதாகவே சேக்கிழார் தெரிவிக்கின்றார் .
இப்பதிகப் பாடல்கள் உள்ளவாறே பொருள் கொள்ள அமைந்தவை .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-உயிருண்ணிப் பத்து (Manikavasagar)

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல்

உமைபாகம தாய்என்

மெய்ந்நாஸ்தொறும் பிரியாவினைக்

கேடாவிடைப் பாகா

செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த்

திருப்பெருந்துறை உறைவாய்

எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு

மாக்கேன்இனி யானே.

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்துவது சிவனது அருளும், அதனைத்
தன்னுட்படுத்துக்கொள்வது சிவனது ஆனந்தமும் ஆதல் பற்றிச் சிவானந்தத்திற்கு
`உயிர் உண்ணி` என்னும் ஆக்கப் பெயர் கொடுத்து, அதனைப் பொருளாக
உடைய பத்துப் பாடல்களை இப்பகுதியில் அருளிச்செய்கின்றார். எனவே,
`உயிருண்ணிப் பத்து` என்பது, `உயிருண்ணியின்மேற் பாடப்பட்ட
பத்துப்பாடல்கள்` என்றானும், உயிருண்ணியைப் பற்றிய பத்துப் பாடல்கள்
என்றானும் பொருள்தருவதாம். `உயிருண்ணி` என்பது, மிக்கெழும் சிவானந்தம்
என்பது பற்றியே இதற்கு, `சிவானந்தம் மேலிடுதல்` எனக் குறிப்புரைத்தனர்
முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே
பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுதும் கலிவிருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

984. தெருளாறு தேருத சிறுநா யேன்தன்
உருளாயம் ஒக்கும் உயிர்ச் சேஷ்டை ஓய
இருளாறு காணாத ரமண னந்தப்
பொருளானன் உண்டதிறம் போற்ற லாமே. 1

(வேறு)

** பண்: நட்பாடை (நாட்டை)

985. முடியாமுழு முதலாம்பழ மூலப்பொருள் அருளால்
படிசேர்அவ தரமாயதற் பரவேங்கட பகவன்
அடிசேருமெய் யடியார்க்குஅவன் விழியேகதி காண
விடியாஇருள் விடிவிக்குறு மின்சார விளக்கே. 2
986. பரனல்லது பாராதிகள் பாராதமெய்ப் பார்ப்பான்
உரனல்லது துணையின்றி இவ் உலகியாவையும் வென்றான்
அரணம்என அடியார்க்குஅருள் அண்ணாமலை ரமணன்
சரணல்லது மற்றும்ஒரு சரணில்லை நமக்கே. 3
987. அக்கால்அறம் உரைப்பான்வட ஆலின்குளிர் நிழல்வாய்த்
தெற்கால்உறு முகவாஒளிர் திருவேங்கட தேவா
சொக்காசுயஞ் ஜோதிப் பெரும் சோணாசலம் உறைவாய்
எக்கால்இனி இரண்டற்று ஒரு மிக்கேன்உனை யானே. 4
988. உள்நோக்கிய உணர்வோர்களும் உணர்தற்குஅரு ஞானப்
பெண்ணோக்கிய புடையான்சிறு பிறைநோக்கிய ஜடையான்
மண்ணோக்கிய வானோர்வரும் அண்ணாமலை ரமணன்
கண்ணோக்கிய அளவேஅடி யேன்கண்டனன் மெய்யே. 5
989. ஆள்வேட்டுஉழல் கூற்றம்என அடர்நோக்கியர் அம்மென்
தோள்வேட்டு அதில் உறங்கத்திரி துர்த்தன் என இகழான்
சூள்சாட்டிநல் உயிரைக்கொலும் சோணாசல ரமணன்
தாங்குட்டலும் அழிந்திட்டதுஎன் தலைமேல்அயன் எழுத்தே. 6
990. வாயின்சுவை வளம்அல்லது மற்றோர்சுவை தேருத்
தீயன்என நினையாதுஅருள் செய்வேங்கட தேவன்
தோய்அன்பினர் தோயும்சுயம் ஜோதிஇம்மலை தோய்வான்
நாயின்மிசைத் தவிசிட்டுதொர் நலம்ஈந்தனன் எற்கே. 7

991. காவாய்என அடிசேருமுன் கனிவாய்அடி யேனை
ஏவாஇனி தாண்டான்எமது இறைவேங்கட தேவன்
தேவாதியர் தாமும்தெரி யாச்சீர்மலை சேர்வான்
சாவாநிலை தந்தான்சதி மாயைச்சுழக்கு அறவே. 8
992. நாணம்அற நன்றுஅல்லவை நாளும்புரிந் தேனை
வீணன்என விலக்காது அருள் திருவேங்கட விமலன்
சோணம்என உலகம்புகழ் துரியத்தலம் உறைவான்
ஊணம்என அடியேன்உயிர் ஒருங்குஉண்டனன் உவந்தே. 9
993. அடியேம்அடிக் குடிலைத்தனது அருள்தீயது கொளுவப்
படிமேல்அருள் குருவாய்அவிற் பனவன்பதி ரமணன்
சுடுதோறுஉயிர் சுடரச்செயும் சோணாசலம் உறைவான்
கடிதேனது உயிர்கட்டுஒரு கரியாக்கிய பரிசே. 10
994. வினையாதபல் உயிரைஅருள் விழியால்வினை வித்துக்
கனையார்தரு கருவாதனை கடிவேங்கட ரமணன்
உனைசேர்தர அடியேனுலகு எழுமுன்றுள்ஒன் றாடும்
முனையாவிதம் முடிவித்தனன் முளரிக்கழ லுக்கே. 11
995. கோனுங்குரு பரனும்இரு குரவோர்களு மாய்என்
ஊனும்பொருள் உயிரும்உவந்து உண்டான்சிவ ரமணன்
தேனுங்கடல் அமுதம்கயந் திடுமாறுதித் திப்பாய்
யானும்அறி யாதேயெனது இதயத்துஇருந் தானே. 12
996. கொச்சைமதி மடவேன்மனக் கோயில்குடி கொண்டான்
செச்சைமலர் புரையும்திரு மேனிச்சிவ ரமணன்
மிச்சைதரு விஷயங்களை மெய்யென்றஎன் அகந்தை
விச்சைவறு வல்செய்துவெஞ் சனமாமிசைந் தனனே. 13
997. தேகம்அகம் என்னச்சுழல் சிந்தைத்தெரு மரலாம்
மோகம்அற முடிவித்தனன் முனிவேங்கட ரமணன்
போகம்என நுவலும்அநு பூதிப்புண ரியிலே
சோகம்எனு நினைவும்அறத் தோய்வித்தனன் எனையே. 14
998. அறியாமட வேனைஅடிக்கு ஆட்கொள்பவன் ஒத்துச்
சிறியாரின நீக்கித்திரு அடியார்குழுச் சேர்த்தான்
வெறிமால்கொள ஏற்றிப்பசு விஞ்ஞானம் அறுத்துக்
குறியாய்உயிர் கொன்றுன்திது போலும்அருள் குணமே. 15
999. இடிசேர்தரு குரலார்புர மெரிசேர்தர நக்கான்
துடிசேர்தரு கரத்தான்குடர் சுடிகைம்மணி நாகத்
தொடிசேர்தரு தோளான்புகழ்ச் சோணாசல ரமணன்
அடியார்கழல் அடியேன்அடை வண்ணம்அரு ளினனே 16

1000. தண்ணென்றுஉப சாந்தப்புனல் தமிழேற்குஉற வார்க்கும்
தெண்ணின்றிற் பரையான்புணர் திருவேங்கட தேவன்
துண்ணென்றுஉயிர் தம்மைக்கொலும் சோனாசலம் உறைவான்
கண்ணின்றதொர் காட்சிக்குஒரு கரையாகிநின் றுனே. 17

1001. அருவாயவல் வினேநோய்எனை அடராவகை ஞானக்
குருவாய்எளி வந்துஎன்குடி முழுதுஆண்டவேங் கடவன்
சொருபஆனந்த உருவாய்த்திகழ் சோனாசலம் உறைவான்
கருவாயிடை வாராவழி காண்பித்தனன் எற்கே. 18

1002. கடவாதிகள் படவாதிகள் கருவம்தலை சாயக்
கடவார்எனின் அடிநாய்ச்சிறு கடையேன்ஒரு பொருளோ
சுடர்வார்ஒளி சூழும்செழும் சோனாசல ரமணன்
படர்தீர்ஒரு படமாக்கிய பரிசுஎன்பகர் கேனே. 19

1003. கார்மல்கிய களத்தான் முகம் காண்பார்மனக் கடியைக்
கூர்மல்கிய விழியால் படுகொலைதேர்குறிக் கோளான்
சூர்மல்கிய தெய்வப்பெரும் சோனாசல ரமணன்
பார்மல்கிய பதமேஉப நிஷதம்பகர் பதமே. 20

1004. நானாள்ள அறியேன்சிறு நாயிற்கடைப் பட்டேன்
வானோர்முடி இறைஞ்சச்சுடர் வண்மாக்கழல் உடையான்
ஊனார்உயி ருள்ளே ஒளிர் சோனாசல ரமணன்
ஊனார்உயி ருள்ளே ஒளிர் சோனாசல ரமணன்
தானாஅடி யேனையுறச் சமைவித்ததுஓர் சதுரே. 21

1005. ஒன்றும்தெரி யாதே குழற் உன்மத்தன் என்உரையை
மன்றம்திகழ் மணிவாசக மானச்செவி மடுத்தான்
கன்றம்கடை நாயேன்உயிர் கனவேங்கடன் விழியால்
துன்றம்கவை அமுதென்று துணிந்துஉண்டனன் இயல்பே. 22

1006. சிறுமாமட வியர்தம்மொடு சேர்ந்தேவினை யாடும்
தொறுமாயிடை எய்திக்குறும் தொடியைக்குல ரமணன்
மறுதாரகம் அறியாமயல் பூட்டிக்கனி யூட்டிக்
குறுவாள்நகை யாலேஉயிர் கொலுவான்குண மிதுவே. 23

1007. பயிலுந்தலம் எதுவோகொலை பயில்வித்தவர் எவரோ
தையயின்சொரு பம்தாங்கும்அந் தணர்தம்பெரு மரபான்
உயலின்உள முடையோர்உயிர் ஒழியப்பிறிது உகவான்
இயலுங்குரு பரவேங்கட னிடம்உய்ந்திட லாமே. 24

1008. உண்டோபலி என்றுஎம்மை உசாவிக்கடி மனைபுக்கு
எண்தோள்இறை ரமணன்சிறு நகையால் உயிர் வாங்கி
உண்டோதன மாகத்தனது உதரத்துள் அடைக்கக்
கண்டோம்இனி யாமார்அவன் கழலைக்குரு தற்கே. 25

1009. நெஞ்சால் உனை எஞ்ஞான்று நினைந்து உள்கிய தற்கோ
நஞ்சால்அமுதம் செய்திரு நல்வேங்கட நாதா
துஞ்சாதுஉளத்து என்றும் ஒளிர் சோணாசலம் உறைவாய்
எஞ்சாதுஅடி எனது இன்னுயிர் எனைத்தும்புசித் ததுவே. 26
1010. வேண்டாமையை வேண்டிப்பெறும் விழுத்தாய்மையர் அல்லார்
தீண்டாது அகக் குகையுள்உறை திருவேங்கட தேவா
தூண்டாமணிச் சுடராம் செழும் சோணாசலம் உறைவாய்
ஆண்டாய்உனை அகத்தின்புறம் இனிப்போகலொட்டேனே. 27
1011. துன்புஎன்பது தோயாதமெய்த் துரியத்திடை வைகும்
இன்பின்பெரு மிதவாஎமது இறைவேங்கட தேவா
அன்பென்பது ஒரு உருவாயநல் அண்ணாமலை அமர்வாய்
என்பின்புரை தோறும்அமு தேற்றிஇட்டனை எனக்கே. 28
1012. பாலாம்என மொழிகோசெழும் பாகாம்எனப் பகர்கோ
சீலாதிகள் யாவும்புணர் திருவேங்கட தேவா
தோலாமொழி மோனஞ்சொலுஞ் சோணாசலம் உறைவாய்
கோலாகல ரமணைனைக் கூடுஞ்சுவை அதையே. 29
1013. உன்னால்அடி யேன்உற்றனன் உறுதிப்பொருள் யாவும்
தென்னாதிசை நாலும்புகழ் திருவேங்கட தேவா
துன்னாதுஎழு பவமும்தொலை சோணாசலம் உறைவாய்
என்னால்அதற்கு ஈடாகஎம் மான்எய்தியது என்னே. 30
1014. ஊனாகியவ் ஊன்உள்ளுறும் உயிரோடுஉணர் வாகித்
தேனாய்மது ரிக்கும்பதத் திருவேங்கட தேவா
சோனாமழை எனும்இன்னருள் சோணாசலம் உறைவாய்
யானாகிநின் றுயையெங்ஙன் எளியேன்நினைக் கேனே. 31
1015. ஊனார்உயிர் போனால்உடல் உலகத்தவ ராலே
கானார்சிதை எரியுண்டு ஒரு கணத்திற்படு நீளும்
நானார்என நாடிச்சூட நானன்று என ஓடி
ஞானமிந்த ரமணப்பர வானாநட நெஞ்சே. 32